

[Glistrup]

Fogh i strid, siger vi: Det er da dejligt, at der er nogle, der kan blive reddet. Derfor ser vi meget gerne forslaget gennemført.

Vi holder ganske vist ikke af det omsvøbsdepartement, som papirbureaukraterne CD og Socialdemokratiet åbenbart hylder, at man vil gå en omvej og bede ræven vogte gæs og bede hr. Anders Andersens partifælle om at lave et forslag vedrørende det her.

Men o.k., vi er 100 pct. enige med SF. Lad da os andre selv lave det, som det skal være.

Bente Juncker (CD):

Centrum-Demokraterne har fremsat dette beslutningsforslag, fordi vi ønsker, at denne sag snarest bliver løst.

Vi har hørt statsministeren i åbningsredegørelsen redegøre for regeringens ønsker om, at dette bliver løst. Alle forligspartierne har i valgkampen lovet vælgerne, befolkningen, at sagen bliver løst, specielt med henblik på de gamle lån. Det er dem, der springer mest i øjnene, og det er afgiften af dem, vi ikke kan lide.

I mandags måtte jeg konstatere, at regeringen meddelte, at det ikke var et positivt signal at lempe renteaftigten nu.

I CD ønsker vi at holde de forligsaftaler, vi har indgået med andre partier. Derfor kommer beslutningsforslaget. De rammer, vi ønsker for renteaftigten, er præcis de samme rammer, som firkløverpartierne var enige om i foråret.

Nu 2-3 dage efter, at regeringen har udtalt, at der ikke er basis for at lempe renteaftigten, finder der pludselig nogle forhandlinger sted i Statsministeriet. Det synes vi i CD er godt. Vi ønsker, at disse forhandlinger vil gøre et positivt indtryk på befolkningen, og navnlig, at lempelsen bliver iværksat i år.

Skulle forhandlingerne i Statsministeriet om renteaftigten imidlertid bryde sammen, lægger CD vægt på, at problemerne for i år bliver løst samlet til efteråret.

Det er vel unødvendigt at sige, at CD vil stemme for forslaget, og vi forventer – det kan vi også forstå på dem, der allerede har meldt – at der vil blive grøn tavle den dag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Også Kristeligt Folkeparti kan støtte forslaget. Vi vil samtidig opfordre skatteministeren til så hurtigt og så effektivt som muligt at få den aftale, der blev indgået sidste år i december,

omsat i praksis, og at vi får de administrative forenklinger, som vi alle er enige om er nødvendige, og at det samtidig sker, så vi bevarer den opsparingsfremmende effekt.

Stavad (S):

Jeg vil gerne takke for den meget positive modtagelse af det beslutningsforslag, som Centrum-Demokraterne og Socialdemokratiet i fællesskab har fremsat.

Jeg skal være den første til at erkende, at det er usædvanligt, at der kommer et beslutningsforslag, der pålægger en regering at udarbejde et lovforslag, og at beslutningsforslagets tekst er et nøjagtigt optryk af en aftale, som man allerede har med samtlige de partier, som sidder i regeringen.

Jeg skal også være den første til at beklage, at vi har følt det nødvendigt at tage dette skridt. Det har vi, fordi vi ikke hos os føler, at der har været vist tilstrækkelig vilje til at få den aftale, vi har indgået, udmøntet i lovforslag. Af det, der lå i statsministerens forhandlingspapirer, det såkaldte 39-punkts-program, fremgik det jo klart, at den nye regering ville komme med et udspil på dette område. Derfor har vi også efterlyst et udspil, men vi har forstået på regeringen, at den ikke agtede at løse dette problem i denne korte sommersamling.

Der er så sket en udvikling, for det er rigtigt, som hr. Jes Lunde har sagt, og som også fru Bente Juncker var inde på, at der i øjeblikket føres nogle forhandlinger ovre i Statsministeriet, hvori også renteaftigten er inddraget.

Jeg vil meget håbe, at det kan lykkes at nå et resultat samlet, at der i det samlede resultat også er en afklaring af renteaftigtsproblemet, og at den afklaring får et sådant indhold, at vi allerede i løbet af de kommende dage kan få det bragt igennem Folketinget, så befolkningen ved, hvor man står i denne sag. Det mener jeg faktisk vi er mange der skylder den, at der har været snakket nok i den her sag, og at det, der nu er behov for, er handling.

Derfor er jeg også helt enig med hr. Aagaard, der sagde, at der er ingen grund til at vente indtil den 4. oktober, som det hedder i beslutningsforslaget, med at starte på at få løst det her problem. Når vi imidlertid har været nødt til at skrive det, hr. Aagaard, hænger det sammen med, at vi som opposition jo ikke råder over den ekspertise, som er nødvendig for at gå ind i de meget komplicerede problemstillinger.